

Nowy Dziennik

Wychodzi codziennie, także w poniedziałki.

Rok I.

Poniedziałek, 2. grudnia 1918.

Nr. 144.

przyszłość Palestyny na kongresie pokojowym.

Amsterdam, 30. listopada. BK. Wedle „Allg. Handelsbladet” donosi „Manchester Guardian”, że kierownicy organizacji syońskiej zostali zawiadomieni, iż podczas obrad konferencji pokojowej o przyszłości Palestyny, otrzymają możliwość przedstawienia żądań żydowskich odnośnie do tego kraju.

Daszyński o pogromach.

Sztokholm, 29. listopada. Tel. wł. ZBK. Odpowiedź Daszyńskiego do Brantinga brzmi: Od listopada nie jestem więcej ministrem, lecz osobą prywatną. Pogromy na prowincji nie zostały przeprowadzone przez żołnierze zdemobilizowanej armii austriackiej i nasi przeciwnicy. Rząd robotniczo-chłopski proklamował zupełną wolność wyznaniową i narodowe równoprawienie. Pogromy są skierowane przeciwko lichwiarstwu. Tręfina jednak nie jest, jak wszędzie i w Niemczech. Podp. Daszyński.

Śmierć b. prezydenta kahału wiedeńskiego.

Wiedeń, 1. grudnia. Tel. wł. Były prezydent Izraela tej gminy wyznaniowej Dr. Alfred Stern, zmarł w 88. roku życia.

Rząd wersalski nie uznaje rządu warszawskiego.

Kraków, 1. grudnia. Wczoraj wieczorem nadeszła do Prezydenta P. K. L. wiadomość, że delegatów rządu warszawskiego rząd wersalski nie przyjmie. Rząd koalicyjny w Paryżu uznaje jedynie Komitet Narodowy w Paryżu za rząd polski.

Misya P. K. L. w Belgradzie.

Kraków, 1. grudnia. Wczoraj powrócił do Krakowa prof. Tadeusz Grabowski, który bawił w ramieniu P. K. L. w Belgradzie w towarzystwie prof. Konopczyńskiego. Na konferencji u generała Heurysa przedstawili cel swojego przybycia w następujących punktach: 1. Polacy pragną, aby koalicja wysłała misję wojskową do Lwowa celem uregulowania sporu polsko-ruskiego; 2. aby wyślano komisję celem zaprowadzenia porządku na podstawie militarnej i politycznej; 3. aby wysłano kilka batalionów wojska celem obsadzenia głównych miast Galicji wschodniej, to jest Lwowa, Stani sławowa, Stryja i Borysławia oraz 4. że życzeniem P. K. L. jest, aby stworzono we wschodniej Galicji ciało administracyjne, złożone z Polaków i Rusinów z komisarzem koalicyjnym na czele. Profesor Grabowski wygłosił generalnie Henrymowi osobny memorandum o intryguach niemiecko-austriackich, omówił kwestję Żydów i charakter rozruchów w Galicji. Tych posłuch w udziału generał Henry z zainteresowaniem i oświadczył, że co do tych spraw wysłał telegram do generała d'Espoyego, który telegraficznie zawiadomił konferencję wersalską po porozumieniu z komitetem polskim w Paryżu.

Masaryk w Londynie.

Haga, 1. grudnia. Cz. B. K. Profesor Masaryk przyjechał do Londynu.

Wilson przyjeżdża 9. grudnia do Europy.

Wyjazd Wilsona na konferencję pokojową.

Waszyngton, 30. listopada. BK. Plany Wilsona odnośnie do zwiedzenia konferencji pokojowej są już ustalone. Z wyjątkiem godziny wyjazdu jest pewnym, że z początkiem następnego tygodnia wyjedzie na pokładzie byłego niemieckiego

okrętu „Georg Washington”, który został dla tej podróży przygotowany.

Spotkanie się Wilsona i Lloyd'a George'a w Breście.

Londyn, 30. listopada. BK. „Evening Standard” donosi: Prezydent Wilson przybędzie między 9. a 11. grudnia do Brestu i tam nastąpi spotkanie się z Lloydem George'em, który na pokładzie okrętu uda się do Wilsona.

Sytuacja w Niemczech.

Rozważania Hindenburga.

Berlin, 1. grudnia. BK. Hindenburg oświadczył w rozmowie z pewnym posłem do sejmiku Rzeszy, że przedtem coś znał w swoim kraju, dziś to już minęło. Spełnił swój obowiązek; na wschodzie pokonał nieprzyjaciela, a na zachodzie trzymał go z dala od kraju niemieckiego. Więcej nie mógł uczynić. Ze przyszło inaczej, kto wie, na co to się przyda.

Biedny Mackensen...

Berlin, 1. grudnia. BK. Biuro Wolffa Komisja zawieszenia broni w Spa zajmowała się na wczorajszym posiedzeniu sprawą internowania armii Mackensena, co do której toczą się dalsze rokowania. Wedle niemieckiego układu zawieszenia broni nie powinna armia Mackensena zostać internowana, lecz musi natychmiast cofnąć się za granicę niemiecką.

Eisner przeciw dyktaturze, za zwolaniem Zgromadzenia Narodowego.

Monachium, 1. grudnia. BK. W dalszym ciągu wczorajszego posiedzenia bawarskich Rad żołnierskich oświadczył minister dla spraw wojskowych, Rosshaupter: Jeśli zostanie zwołane Zgromadzenie Narodowe muszą ci, którzy stali ostatni na froncie, być w stanie, oddać swe głosy. Prezydent ministrów Eisner oświadczył, że o dyktaturze nie mu nie jest wiadomym. Tylko współpraca wszystkich umożliwi dalszy rozwój rewolucji. Prezydent ministrów zapowiedział, że Zgromadzenie Narodowe zostanie zwołane.

Odkryte plany.

Berlin, 1. grudnia. BK. Wyjazd Wokomaczy rad żołnierskiej i robotników odbył wczoraj popołudniu posiedzenie, na którym jeden z członków rady żołnierskiej oświadczył, że posiada na teraźniejszą w styczniu 1918 znanymi wielcy przemysłowcy reżymu wesoły i wysoki duchownym katolickim towarzyszył w Berlinie z posłuchami komisji w sprawie połączenia prowincji reżymu, Alzacji i Lotaryngii, a nawet południowych Niemiec pod protektoratem francuskim. W dyskusji podjęto, że są to te same kółka, o których mówiono, że są to te same kółka, o których mówiono, które przez długie lata ciągnęły plany aneksyjne dla Niemiec.

Z komitetu wykonawczego rosyjskiej Rady robotników i żołnierzy nadeszła telegramem, iż na kongres rad robotników i żołnierzy 16. grudnia przyjedzie delegacja rosyjska, która złoży sprawozdanie o stanie rewolucji rosyjskiej i poinformuje się o stanie rewolucji niemieckiej.

Jak Niemcy chcą przyjąć bolszewików.

Berlin, 1. grudnia. BK. Odnośnie do przybycia zastępcy socjalistów rosyjskich

O wydanie Wilhelma.

Londyn, 30. listopada. BK. Rele. Rządy państw koalicyjnych zdają się zasadniczo zgodzić, iż misją żądać wyłączenia byłego cesarza Wilhelma. Jest jednak samo przez się zrozumiałe, iż zachowa się przytem formy obowiązujące w myśl prawa międzynarodowego.

Rząd holenderski zastanawia się.

Haga, 1. grudnia. BK. Jak się biuro korespondencyjne dowiaduje ustanowił rząd komisję, która opracować ma sprawozdanie o stanowisku jakie zajmuje b. cesarz niemiecki w Holandii. Zadaniem komisji jest zbadanie stosunku rządu holenderskiego do kwestyi prawnych, które wywołują się z powodu wpuszczenia i pobytu b. cesarza w Holandii.

Pogłoski o powrocie Wilhelma.

Amsterdam, 30. listopada. BK. Wedle doniesień: 1. i 2. Reutera miała się „Daily Mail” dowiedzieć od poważnej neutralnej osoby ości, że byłby cesarz niemiecki i myśli o powrocie do Niemiec, aby podjąć ponowne królestwo na tron. „Daily Mail” radzi b. cesarza niemieckiego i jego następcę tronu sprowadzić na ten temat pod egidą koalicji, gdzieby oczekują rozstrzygnięcia o swoim losie.

Nowy sojusz francusko-angielski.

Berlin, 1. grudnia. BK. Wedle „Voss. Zeitung” donosi „L'Homme Libre” o nowym sojuszu angielsko-francuskim. Wiadomość ta wywołała u francuskich socjalistów niezadowolenie. „Populaire” zapytuje jaki cel ma ten układ i w jaki sposób zgadza się z oświadczeniami Wilsona. — Lud ma prawo, otrzymania wyjaśnień w tym kierunku.

Także paryski zastępca „Baseler Nachrichten” donosi, że sojusz francusko-angielski będzie ważnym czynnikiem w polityce międzynarodowej.

Włosi nie obsadzą Wiednia.

Wiedeń, 1. grudnia. BK. Wobec pogłoszek, iż Włosi mają zamiar obsadzić wojskiem miasto Wiedeń, dowiaduje się korespondencyja niemiecko-austriackiego zgromadzenia narodowego ze strony kompetentnej, że żadne okoliczności nie wskazują na to, jakoby ze strony koalicji taki plan był rozważany. Nie ma żadnej podstawy, do przypuszczenia, że Wiedeń, gdzie panuje zupełny porządek i spokój, ma wogóle zostać obsadzony przez obce wojska.

Zjazd w Londynie.

Paryż, 1. grudnia. BK. Clemenceau, Orlando, Sonnino, i Lord Derby wyjeżdżają dziś wieczór do Londynu. Foch przyłączy się do nich w drodze.

Straty amerykańskie.

Waszyngton, 1. grudnia. BK. General March donosi, że straty amerykańskie wyniosły do 30. listopada 1918 262,658 ludzi z tego 58,473 umarłych, 189,965 rannych i 114,212 zabitych.

Niemieckie stacye iskrowe.

Berlin, 1. grudnia. BK. Wobec doniesienia, że wszystkie stacye iskrowe są w rękach niezależnych, stojących blisko grupy Spartakusa, stwierdza centralne kierownictwo stacyi iskrowych, że wszystkie niemieckie stacye iskrowe znajdują się pod kontrolą komisarzy ludowych, wszystkich interesowanych urzędów państwowych i Rad wykonawczych, tak, że wszelkie nadużycie przez jakakolwiek partje jest wykluczone.

Ambo melloros...

Berlin, 1. grudnia. Tel. wł. Między Wilhelmem II. i Bethmannem Hollwegem, wzgl. ich zwolnikami rozwinęła się żywa dyskusja, w której ci dwaj dawniej nicodzielni mężowie przypisują sobie nawzajem winę w wywołaniu wojny światowej chcąc siebie samego oczyścić z winy. Dyskusja rozpoczęła się znanym wywiadem Bethmanna Hollwega, w którym tenże starał się wobec przedstawiciela „Nordd. Allg. Ztg.” ukryć za osobą cesarza. Na to opublikował prof. Wegener w „Kölnische Ztg.” wywiad z cesarzem. Wegener oświadczył, że cesarz nie był inicjatorem, lecz tylko pionkiem. Jego dyplomaci wysyłali go w podróż w czasie, gdy rozgrywały się decydujące wypadki. Bethmann Hollweg zaprzeczył wczoraj stanowczo tym doniesieniom.

„Frankf. Ztg.” zwraca się w ostrym artykule przeciw Bethmannowi, któremu zarzuca tchórzstwo i radzi, by się raczej schował na swoich dobrach a nie występował publicznie.

O kolonie niemieckie.

Amsterdam, 1. grudnia. BK. „Allgemein Handelsblatt” podaje, iż „Times” dowiaduje się z Kapstadt: W sprawie przyszłości kolonii niemieckich panuje przekonanie, że jako pewne należy uważać przyłączenie należącej dawniej do Niemiec południowo-zachodniej Afryki do Unii.

Demonstracje antyniemieckie w Warszawie.

Warszawa, 30. listopada. BK. Pisma warszawskie donoszą o wielkich wygórze ludności warszawskiej przed 1. grudnia, hr. Fesscrow i zlonkom poselstwa niemieckiego. „Gazeta Warszawska” donosi, że 23. przed połnocą liczny tłum wpał do hotelu poselskiego, przeszukał wszystkie pokoje za członkami poselstwa niemieckiego i że zwalono kryktem straż żandarmów polskich przysięgła z rękami w górze, ale wrócił do kiesz, skoro się dowiedzieli, o co i to: Co prawda, domieszczenia pism są sprzeczne.

24. powtórzyły się demonstracje. O tem donosi „Gazeta Warszawska”, że 1 m. ilrzęcy blisko 10,000 ludzi, na którego czele „siono chorągwie” i „cęg” przed hotel Bristol. Pismo: „Zogawało się, że m. sa ludowa zginuła zastępców i „s”, z którym le-szcze nie załawił „mij nasz c” i „rach inków.” „Robotnik” pisze: „umogło to w”-kie, uwagi, wtargną do „męsz” i „posła niemieckiego, a „głup” i „nie w bryknu dzie cnych przeciw posłom i „mie kicmu. Jest głębia: „protestować przedw przybyciu posła republiki niemieckiej.

Agitacja bolszewicka.

Helsingfors, 1. grudnia. BK. Na parowcu szwedzkim, który w drodze z Petersburga do Szwecji, zatrzymał się w porcie fińskim, zaarrestowano 5 bolszewików, którzy wzięli z sobą 7 ciężkich, zapieczętowanych skrzyń. Śledztwo wykazało, że w skrzyniach znajdowało się dużo bolszewickiej literatury agitacyjnej w języku angielskim, francuskim i niemieckim. Sadzą, że parowce przybywające już od dłuższego czasu z Petersburga nadużywane są w tym celu, aby w drodze przez Sztokholm rozszerzyć po całym świecie literaturę bolszewicką.

Skazanie morderców posła Mirbacha.

Berlin, 1. grudnia. Tel. wł. Mordercy posła niemieckiego hr. Mirbacha zostali we 17. telegrafu i 15. og. telegr. skazani na trzy-letnie więzienie. Merys Spilke i Sa Hin zostali skazani każdy na rok więzienia. Rząd niemiecki jeszcze się nie wypowiedział, czy uważa tę karę za dostateczną.

Flota koalicji przed Sebastopolem.

Londyn, 1. grudnia. BK. Reuter. Admiralka donosi, że 26. listopada eskadra żurucila kotwicę przed Sebastopolem. Okręty rosyjskie, które znajdowały się w rękach „s”-a lockich, poddały się z „s”-em floty koalicji, również niekiedy i łodzie podwodne.

Głos Międzynarodówki.

Berlin, 1. grudnia. BK. Według „Voss. Zeitung” donosi „Temps”, że koalicja po prectu zmusi Niemcy do podpisania warunków pokojowych. Na to zauważa „Humanite”: To jest wyrazem. Tak samo uczyniono z układem o zawieszenie broni Ale Międzynarodówka jeszcze się nie wypowiedziała; nikt o niej nie mówi, ale wspomnianą nie jest.

Niemcy muszą opuścić Anglię.

Londyn, 1. grudnia. BK. Generałny prokurator Smith donosił wczoraj, że polityka rządu koalicji ma na celu odwieść z powrotem wszystkich Niemców w Anglię do Niemiec.

Nowy turecki minister spraw zagranicznych.

Konstantynopol, 30. listopada. BK. (Ag. Milli.) Tymczasowy kierownik ministerstwa spraw zagranicznych Nahi Bey został przez irade zamianowany ministrem spraw zagranicznych.

Protest niemiecko-austriacki przeciw postępowaniu Czechów

Wiedeń, 1. grudnia. BK. Niemiecko-austriacki Urząd dla spraw zagranicznych wysłał do posła republiki czesko-słowackiej notę, w której protestuje przeciw obsadzeniu gwałtem miasta Brüx, i zaarrestowaniu burmistrza Herolda. Na podstawie kilkakrotnych oświadczeń posła rząd czeski oświadczył się za unikaniem wszelkich gwałtów i zostawieniem rozstrzygnięcia wszelkich sporów terytorjalnych konferencji pokojowej. Rząd niemiecko-austriacki musi ponownie apelować do zasad prawa międzynarodowego i poczucia sprawiedliwości narodu czesko-słowackiego i uroczyście zaprotestować przeciw wpostępowaniu przemocą na niemieckim obszarze osiedlenia. W szczególności musi zażądać natychmiastowego uwolnienia burmistrza Herolda. Ponowne areztowania niemieckich zastępców ludowych i urzędników państwowych musiałoby niekiedy doprowadzić do tego, że ludność niemiecka, na ogół tak cierpliwa, chwyci się gwałtownych środków zaradczych.

Zatarg czesko-niemiecki.

Berno, 1. grudnia. BK. Donoszą z M. Tribau, że 130 żołnierzy czeskich wpało z karabinami maszynowymi do tego miasta niemieckiego i obsadzili obóz uchodźców. Miasto musi wyżywić żołnierzy. — Wśród ludności panuje wielkie rozgoryczenie.

Pociąg z chorymi żołnierzami czeskimi z Tryestu.

Praga, 1. grudnia. Cz. B. K. Dział o godz. 3. rano przyjął z Tryestu na dworzec Wilsona w Pradze pociąg Czerwonego Krzyża z chorymi żołnierzami, w przeważającej części czesko-słowackimi.

Problemy węgierskie.

Budapeszt, 1. grudnia. Tel. wj. Partya radykalno-demokratyczna odbyła wczoraj konstytuujące zgromadzenie. Minister narodowości Jaszy wskazał w dłuższej mowie na ciężkie położenie. Los kraju zależy od trzech kwestyj: 1. kwestya narodowościowa, 2. reforma własności, 3. polityka pokojowa. Węgry muszą się stać wschodnią Szwajcaryą. Przy reformie gruntowej musi każdy chłop otrzymać ziemię, gdyż w przeciwnym razie chłopci przyłączą się do kontrrewolucji. Rozumie się, że z podziałem gruntów musi się zacząć u wielkiej własności, mianowicie przy własności wyższej 500 morgów.

KRONIKA.

Kraków, 2. grudnia 1918.

— Pomoc dla ofiar rozruchów. Wobec wiadomości, podanych przez niektóre dzienniki krakowskie, jakoby P. K. L. przyznała 45.000 K dla Żydów, jako odškodowanie z powodu rozruchów, P. K. L. wyjaśnia jak następuje: Ogółem przyznano kredyt 50.000 dla przyjęcia z pomocą ofiarom rozruchów w zachodniej Galicji (Chrzanów, Brzesko, Rozwadów i t. d.) a to dla bezdomnych i najuboższych poszkodowanych. Ponieważ ogromna większość poszkodowanych to Żydzi, przeto z kwoty tej dano 45.000 komitetowi, w skład którego wchodzi pp.: dr. Gross, Sare, dr. Landau i dr. Thon. Resztę kwoty (5000 K) przeznaczoną dla poszkodowanych chrześcijan, oddano do dyspozycji K. B. K.

— „Przyszłość Żydów a Palestyna.” Wczoraj o godz. 11. przedpoł. odbyło się w teatrze żydowskim przy ul. Bocheńskiej zgromadzenie ludowe z porządkiem dziennym „Przyszłość Żydów a Palestyna” przy udziale 6000 osób. Z powodu nadzwyczajnej wielkiej ilości zgromadzonych odbyło się równocześnie zebranie na podwórzu. W teatrze przemawiali pp. dr. Bulwa i dr. Pilzer. Przewodniczył dr.

Zimmermann. Na zebraniu odbytem na podwórzu przemawiali pp. dr. Krongel, dr. Zimmermann, inż. Freundlich, dr. Bulwa i dr. Pilzer. W imieniu poale-syonistów przemawiali pp. Halpern i Birnbach. Uchwalono rezolucję w sprawie palestyńskiej, której treść przyniesiemy w jutroszym numerze.

— O dostawę zboża. Wdział aprowizacyjny P. K. L. ogłasza: Wskutek niedostawiania przez rolników zboża do wykupu mimo aneksu Towarzystw rolniczych i prasy, Wdział aprowizacyjny P. K. L. widział się zmuszony wezwać komisarzy P. K. L. na nowelach do wyznaczenia rolnikom kolejnych terminów odstawy z tem, że po bezskutecznym upływie terminu przewiezienia starostwa do zorganizowania partji robotniczych dla prowadzenia przemysłowej młocki i przy masowej adhortacji zboża, przyczem odróżnionych skutków prawnych nastąpi wyłączenie zmniejszenia ceny wykupu o 20 proc.

— Przewiezienie węgla. Wdział aprowizacyjny P. K. L. ogłasza: Osoby, które nie zrealizowały kart cukrowych listopadowych, winny złożyć się z temi kartami we właściwych biurach w dniach 2. i 3. b. m. celem odnowienia przestawienia tychże kart. Wdział aprowizacyjny P. K. L. ogłasza: Osoby, które nie zrealizowały kart cukrowych listopadowych, winny złożyć się z temi kartami we właściwych biurach w dniach 2. i 3. b. m. celem odnowienia przestawienia tychże kart. Wdział aprowizacyjny P. K. L. ogłasza: Osoby, które nie zrealizowały kart cukrowych listopadowych, winny złożyć się z temi kartami we właściwych biurach w dniach 2. i 3. b. m. celem odnowienia przestawienia tychże kart.

— Przewiezienie węgla. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie dysponuje niewymiernymi ilościami drubej włóczki nadającej się do wyrobów drutowych na sporządzenie ciepłych pończoch, skarpetek, szalików i t. d.

Pracownicy konsumy i organizacje robotnicze mogą złożyć się na towary (30 K za 1 kg) do Sekretariatu Izby.

— Los jeńców wojennych w Rosji. Dnia 30. z. m. przejęto w Krakowie depeszę iskrową z Rosji, która opiewa: Setki tysięcy jeńców wojennych, którzy już od czterech i pół roku znoszą wszystkie cierpienia wojny i w niewoli wojennej wędrują i biednie zamierają, zwracają się do Pana jako ministra, jako człowieka i soc.-demokraty z prośbą o natychmiastową pomoc dla tych najniebezpieczniejszych towarzyszy. Prosimy podjąć najspieszniejszą kroki, by ukraińskie władze odtransportowały jeńców wojennych do ojczyzny. Nie mając tu żadnych środków finansowych i nie mogąc jeńcom w żaden sposób pomóc, prosimy dostarczyć nam w najkrótszej możliwej drodze środków finansowych albo też prosić rząd rosyjski, by nam je wypożyczył. Jeśli to w najbliższym czasie nie nastąpi, oświadczamy że odpowiedzialność za ewentualne następstwa spadnie wyłącznie na nowe rządy dawnych Austro-Węgier. Za radę żołnierską..... (Podpis nieczytelny).

— Dla bezrobotnych. Zjednoczony komitet żydowski w Krakowie dla niesienia pomocy uprosił grono pań dla zbierania starej bielizny, ubrań, obuwia i różnych części odzieży dla zdemobilizowanych żołnierzy i ich rodzin oraz bezrobotnej ludności żydowskiej Krakowa. Zawiadamia się o tem obywatelstwo żydowskie z uprzejmą prośbą o rychłe przygotowanie odnośnych przedmiotów celem wydania ich zgłaszającym się członkom komitetu pań.

— Połączenie kolejowe Kraków—Warszawa. Na linii Kraków—Warszawa i z powrotem kursują bezpośrednie pociągi pospieszne (bez przesiadania) z wagonami I, II. i III. klasy, oraz z wozem syjalnym. Odjazd z Warszawy godz. 10. min. 27 wieczór. Przyjazd do Krakowa godz. 7. min. 55 rano. Odjazd z Krakowa godz. 9. min. 30 wieczór. Przyjazd do Warszawy godz. 6. min. 45 rano.

— Urlopy dla powracających z niewoli. Dowództwo generalnego okręgu w Krakowie ogłasza: Powracającym z niewoli oficerom, żołnierzom i podoficerom zawodowym, obowiązującym do służby czynnej (roczniki 1883—1900) należy po ich zgłoszeniu się u przynależnych komend udzielić ośmiotygodniowego urlopu za kartą urlopową. Oświadczający gotowość pełnienia natychmiastowej służby nie tracą prawa do tego urlopu w czasie późniejszym.

— W stowarzyszeniu „Markez”. Podbrzezcie 4 odbędzie się jutro t. j. w wtorek 3. grudnia zebranie z referatem dra Bulwy na temat: „Syonizm a kwestya żydowska”. O liczne przybycie uprasza wdział.

— Odwołanie wykładu. Zapowiedziany na środę 3. grudnia w sali Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie wykład p. Lazarusa o „Zegludze słowiańskiej” został przez prelegenta odwołany.

Z teatru im. Juliusza Słowackiego.

„Lancet”, tragi-komedia w 4 aktach Władysława Jastrzębca-Zalewskiego.

Tragi-komedia tworzy ten, kto nie potrafi napisać ani dobrej tragedji, ani dobrej komedji, a pragnie jedną i drugą stworzyć i w sobie stopić...

Taki aliaz musi mieć usterki. Prawdziwy artysta świadom, że w tragi-komedji tragedya przeszkadza komedji, a komedya tragedji ucieka od takich eksperymentów, na których nawet najlepszy mistrz sceniczny się potknie (n. p. Hauptmann w „Szczerach”).

Dużo wad posiada i „Lancet”, jakkolwiek tą zrecznie zbudowaną sztuką zdradził p. Zalewski znaczny talent teatralny. Niemal w niej jest zgrabnie rzuconych dowcipów, niektóre sceny imponują potęgą tragizmu, więcej jednak jest scen melodramatycznych, mnóstwo oklepanych frazesów, a dyalektyka czasem bardzo naiwna.

P. Zalewski właściwie dwie kwestje rozwija, a mianowicie, czy może na wyznie utrzymać się miłość mężczyzny do kobiety, która zasklepiona w swych studiach zupełnie go zaniedbuje i czy mężczyzna może jednocześnie dwie kobiety kochać. Autor odpowiada negatywnie na oba pytania, zresztą często poruszone. Problemem miłości trojga osób z wielką głębią zajmował się Goethe w „Stelli”, d’Annunzio w wspaniałej „Glocondzie”, Maeterlinck w symbolicznej „Aglawie i Selisecie” i t. d.

Logiczną jest konstrukcja sztuki, że skoro p. Klima całym sercem Ignacu do meża, jednak więcej swemi pracami naukowymi, owym zimnym, nielidycznym „lancetem” się zajmuje, niż mężem, do brym, miłym, delikatnym, egzaltowanym człowiekiem, ale przytem rafandulą, napół melancholikiem, pozbawionym sił woli — musi małżonkę, któregoż żona nierozważnie traktuje, jak mebel, jak preparat, uleż carowi młodej pięknej dziewczyny, bo swymi namiętnymi ustami pragnie namiętne usta całować, a dr. Dwernicka nie ma czasu być wobec Ludwika kobietą.

Pani Klementyna czuje cały bezniaż swęj winy, wie, że sama pełnęła „swęją Ludzie” w upojane ramiona panny Maryni — targana zgrzytolami i zazdrością, stara się nawrócić, postanawia rzucić umiłowane studia, aby zostać samieczką i wypełniać pieczętami życie Ludwika.

Autor nie wiedząc jak zakończyć sztukę zasadził na śmierć biedną pannę Kluszyńską, by umożliwić powrót męża w pielesze domowe...

Rozwiązanie istotnie nienowoczesne nasuwa reńscencyę, że na niektórych scenach europejskich musiano dla dogodzenia smaku nieaktualnej publikacji zmienić zakończenie „Nory” ibsenowskiej...

Nasza sobotnia publiczność dała dowód swej kultury, będąc z zakończenia wldocnie niezadowoloną.

Rzecz zagrana nowawnie. Wymarzona Werniką była p. Solska, która zwłaszcza w 3. i 4. akcie, gdy błądziła się w nęcej samicy, była wprost niedostępną. P. Solska nie była jako Ludwik czasem dobrą, niekiedy momentami uczuciowe z przyjęciem odtwarzał, nie niepotrzebnie kreował i wywękę żywego iłoboszeżyka. Młg, do szacunku w Ludwiku zakochaną była p. Malika, jakkolwiek autor stworzył tę postać bez życia. Na pochwale zasługuje p. Nowakowski, a szczególnie p. Orwid, który w ostatniej chwili zastąpił chorego p. Noskowskiego. P. Orwid był pisanym jako żółtowiec, jako węgłowe owręk pojornca małżeństw i kobiet. Dużo artystu wleł młody artysta w scenę, w której wyglądni zapęchzone z Ra-cels’go pożyty o rogiach małżeńskich. Udatne były kreacje pp. Czaplinskij, Górski, Kosmowski i Modzelewskiej. Ostoiada reprezentowała tak przedstawienie pojęcia o powołaniu kości do studyów, że od wiełu lat nikt ich już nie słyszy, a sam Nietzsche (Tajstoj, czy) Strindberg drębił się ich wsludził.

Rzecz tę utrzymano na scenie nieograniczenie.